

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 2Cbi/125/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123207074
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8123207074.1

Uznesenie

Okresný súd Prešov v spore žalobcov: 1. A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, D. XX, XXX XX E., 2. F. C., nar. XX.XX.XXXX, D. XX, XXX XX E., v konaní právne zastúpení: Mgr. Richardom Petrovom, advokátom, so sídlom Františkánska 3, 040 01 Košice, IČO: 42 098 874, proti žalovanému: LEGATOs Recovery k.s., Mierová 650/56 , 821 05 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 47 256 184, správca konkurznej podstaty úpadcu K´Food Distribution s.r.o.; skrátený názov: KFD s.r.o. v konkurze, so sídlom Svätoplukova 6, 080 01 Prešov, IČO: 31 717 811, vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 2R/2/2019 , o nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia **z a m i e t a .**

II. Žalovaný voči žalobcom v 1. a 2. spoločne a nerozdielne **m á n á r o k** na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania, o ktorých výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 26.07.2023 sa žalobcovia domáhali, aby súd žalovanému zakázal pokračovať v speňažovaní nehnuteľností žalobcu a inak nakladať s nehnuteľnosťami evidovanými na liste vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie E., okres Prešov, obec Prešov a to do právoplatnosti rozhodnutia vo veci dovolania.

2. Žalobcovia svoj návrh odôvodnili tým , že im dňa 03.07.2023 bolo doručené oznámenie o dobrovoľnej dražbe PDS č. 053/25 - 2020 ktorej dražobníkom je Profesionálna dražobná spoločnosť, s.r.o. s tým, že navrhovateľom je žalovaný.

3. Žalobcovia uviedli, že nehnuteľnosť sa speňažuje v rámci konkurzného konania úpadcu K´ Food Distribution s.r.o., skrátený názov KFD s.r.o. so sídlom Svätoplukova 6 , Prešov 08001, IČO: 31 717 811 vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 2R/2/2019. Uviedli, že nehnuteľnosť predstavuje majetok tretej osoby zabezpečujúci záväzok úpadcu. Titulom zabezpečenia záväzkov úpadcu majú byť zmluvy o záložnom práve pre Tatra banka a.s. , Hodžovo námestie 3 , 811 6 Bratislava , IČO : 00686930. a to zmluva o záložnom práve k nehnuteľnému majetku zo dňa 28.05.2009 evidovaná na liste vlastníctva pod V2775/9, zmluva o záložnom práve k nehnuteľnému majetku zo dňa 05.05.2010 evidovaná na liste vlastníctva pod V 2148/2010 , zmluva o záložnom práve k nehnuteľnému majetku zo dňa 13.06.2011, evidovanú na liste vlastníctva pod V 3222/2011, zmluva o záložnom práve k nehnuteľnému majetku zo dňa 25.05.2018 evidovanú na liste vlastníctva pod V 3592/2018, zmluva o záložnom práve k nehnuteľnému majetku evidovanú na liste vlastníctva pod V 7935/2018.

4. Žalobcovia uviedli, že považujú záložné zmluvy záložné za absolútne neplatné právne úkony a z tohto dôvodu sa nemala nehnuteľnosť ani len zahrnúť do súpisu oddelenej podstaty úpadcu, resp. mala

byť na základe ich návrhu na vylúčenie majetku zo súpisu zo dňa 26.10.2020 vylúčená z tohto súpisu konkurznej podstaty úpadcu.

5. Žalobcovia uviedli, že záložné právo považujú za neexistujúce ani v prípade, ak by boli záložné zmluvy platné. Záložné právo v zmysle záložných zmlúv, malo vzniknúť pred samotnou zabezpečenou pohľadávkou, teda pred načerpaním samotného úveru príp. pred vznikom nároku záložného veriteľa - Tatra banka, na príslušenstvo a príp. zmluvné pokuty, čo je v príkrom rozpore so zásadou akcesority. Z § 151a Občianskeho zákonníka jednoznačne a nad akúkoľvek pochybnosť vyplýva akcesorická povaha záložného práva. Je nesporné, že akcesorická povaha záložného práva je vyjadrená priamo v texte zákona, a to slovami, že záložné právo „slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva, ak pohľadávka nie je riadne a včas uspokojená. Táto akcesorická povaha záložného práva je pritom vyjadrená aj v dôvodovej správe k § 151c ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zároveň z dôvodovej správy k § 151c ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zákonodarca predpokladal vznik záložného práva na zabezpečenie pohľadávky, ktorá vznikne v budúcnosti alebo ktorej vznik závisí od splnenia podmienky „až“ spolu so vznikom budúcej alebo podmienenej pohľadávky. To znamená, že ani zákonodarca nepredpokladal vznik predmetného záložného práva skôr ako vznikne pohľadávka, ktorá má byť zabezpečená. V súvislosti s akcesorickou povahou záložného práva vo všeobecnej rovine ale aj záložného práva na zabezpečenie budúcej alebo podmienenej pohľadávky správny orgán konštatuje, že v odbornej literatúre sa uvádza, že vzhľadom na „akcesorickú povahu záložného práva, ak by pohľadávka nevznikla ..., v takom prípade by nemohlo vzniknúť ani záložné právo“. (Vojčík, P. a kol.: Občiansky zákonník. Stručný komentár. Bratislava: IURA EDITION, spol. s r. o., 2010, s. 419). Ďalej sa v odbornej literatúre obdobne uvádza, že okrem „už existujúcej platnej pohľadávky možno záložným právom zabezpečiť aj pohľadávku, ktorá vznikne až v budúcnosti, alebo ktorej vznik závisí od splnenia podmienky. Avšak s tým účinkom, že v takom prípade vznik záložného práva závisí na skutočnom vzniku budúcej pohľadávky ... V opačnom prípade, t.j. ak predpokladaná pohľadávka nevznikne ..., záložné právo, vzhľadom na jeho akcesorickú povahu, taktiež nevznikne“. (Svoboda, J. a kol.: Občiansky zákonník. Komentár a súvisiace predpisy. Bratislava: Eurounion spol. s r. o. 2005. s. 269). Taktiež sa v odbornej literatúre možno dočítať, že „záložné právo môže existovať len v nerozlučnej spätosti s pohľadávkou, ktorá je súčasťou hlavného primárneho záväzkového vzťahu medzi dlžníkom a veriteľom. Samotná existencia záložného práva, t.j. existencia bez ním zabezpečovanej pohľadávky, je pojmovo vylúčená“. (Lazar, J. a kol.: Občianske právo hmotné. Bratislava: IURA EDITION, spol. s r. o. 2006, s. 492). V odbornej literatúre sa k právnej úprave ustanovenej v § 151c ods. 2 Občianskeho zákonníka výslovne uvádza, že „v súvislosti so zabezpečením pohľadávok, ktoré vzniknú v budúcnosti, by bolo správnejšie hovoriť o zriadení záložného práva a ich vznik podmieniť vznikom pohľadávky, resp. vznik záložného práva podmieniť vznikom pohľadávky. Platne totiž nemôže vzniknúť záložné právo k neexistujúcej pohľadávkou“. (Vojčík, P. a kol.: Občiansky zákonník. Stručný komentár. Bratislava: IURA EDITION, spol. s r. o., 2010, s. 419). Vznik, existencia a zánik záložného práva je podmienený vždy danosťou konkrétnej pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi. Platné teda nemôže vzniknúť záložné právo k neexistujúcej pohľadávkou.

6. Žalobcovia poukázali na to, že predmetné záložné zmluvy boli uzatvorené podľa § 151a a nasl. OZ a majú charakter občianskoprávnej - spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 a nasl. OZ. Jedným zo spôsobov vzniku (zriadenia) záložného práva je uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva, ktorá je dvojstranným právnym úkonom, na základe ktorého záložný dlžník súhlasí s tým, že ak nedôjde k uspokojeniu splatnej pohľadávky záložného veriteľa, môže sa záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhať uspokojenia svojej pohľadávky z predmetu záložného práva, ktorý patrí záložnému dlžníkovi. Pokiaľ ide o formu záložnej zmluvy, zákon pri nehnuteľnostiach bezpodmienečne vyžaduje písomnú katastra formu, pričom na vznik záložného práva k nehnuteľnostiam sa vyžaduje aj zápis do nehnuteľnosti. Zmluva o zriadení záložného práva musí obsahovať: a) označenie zmluvných strán (záložný dlžník a záložný veriteľ); b) označenie predmetu zálohu; c) označenie pohľadávky, ktorej splnenie záloh sleduje. Teda jednou z obligatórnych náležitostí záložnej zmluvy je určenie pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená záložným právom. V zmluve je tak potrebné uviesť deň a právny dôvod vzniku pohľadávky a jej predmet. V prípade peňažnej pohľadávky je potrebné vyjadriť jej výšku, splatnosť, výšku úrokov a úrokov z omeškania, pričom pohľadávka musí byť v zmluve s poukazom na ustanovenie § 37 OZ uvedená určito.

7. Žalobcovia uviedli, že namietajú platnosť záložných zmlúv z dôvodu ich neurčitosti v zmysle § 151 b ods. 2 a § 37 ods. 1 v spojení s § 39 OZ. V zmysle predmetných ustanovení je potrebné dostatočne

určito definovať pohľadávku, ktorá sa záložným právom zabezpečuje, pričom je potrebné uviesť nielen deň a právny dôvod vzniku pohľadávky a jej predmet, ale v prípade, ak ide o peňažnú pohľadávku, je potrebné vyjadriť aj jej výšku, splatnosť, výšku úrokov a úrokov z omeškania. Napadajú neurčitost' peňažnej pohľadávky, ktorá bola zabezpečená záložným právom, nakoľko zo záložných zmlúv nie je zrejma splatnosť peňažnej pohľadávky a keďže k záložným zmlúvam neboli nikdy pripojené zmluva o úvere 1 a zmluva o úvere 2, sú záložné zmluvy neurčité vo vzťahu k určení predmetu pohľadávok, ktoré sa záložným právom zabezpečujú z hľadiska ich splatnosti, a tým aj vo vzťahu k výkonu záložného práva, nakoľko: V čl. II bodoch 2.4.1 Záložných zmlúv je stanovené, že ak dlžník - spoločnosť KFD nesplní riadne a včas zabezpečenú pohľadávku, záložný veriteľ je oprávnený začať výkon záložného práva. Takáto neurčitost' spočívajúca v absencii obligatórnej náležitosti určitosti právneho úkonu ma za následok, že záložné zmluvy sú neplatné ako celok.

8. Žalobcovia v súvislosti s vyššie uvedeným poukázali aj na ustanovenie § 46 ods. 1 OZ v zmysle ktorých „Písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon ale ho dohoda účastníkov.“

9. Žalobcovia namietali aj nedostatočnú určitost' ostatných záložných zmlúv.

10. Vzhľadom na uvedené skutočnosť uvedli, že sú toho názoru, že záložné zmluvy sú ako celok absolútne neplatné a to s poukazom na ustanovenie § 151 b ods. 2 a § 37 OZ v spojení s § 39 OZ, nakoľko v nich absentuje obligatórna zákonná náležitosť zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, ktorou je určitost' hodnoty zabezpečenej pohľadávky z hľadiska určitosti jej splatnosti.

11. Mali, za to, že záložné zmluvy naplňajú v plnej miere charakter spotrebiteľskej zmluvy, keďže záložcami sú v tomto prípade fyzické osoby nepodnikatelia, ktorí nemali žiadnym spôsobom vzhľadom k formulárovému charakteru predložených zmlúv možnosť ovplyvniť ich obsah. Bez ohľadu na to, že sa jedná o akcesorický záväzok vo vzťahu k zmlúvam o úvere, je potrebné posúdiť záložné zmluvy ako spotrebiteľské.

12. Žalobcovia uviedli, že namietajú, že záložné zmluvy sú (zohľadňujúc princíp akcesority záložného práva k hlavnej zmluve, ktorej splnenie záväzku zabezpečuje) nad rámec vyššie uvedeného - absolútne neplatné v časti zabezpečenia nezákonných úrokov z omeškania vo výške úrokovej sadzby +8,00 p.a. % podľa čl. I. Zmluvy o úvere 1 a že Záložné zmluvy 2-5 sú absolútne neplatné v časti zabezpečenia nezákonných úrokov z omeškania vo výške úrokovej sadzby +8,00 p.a. % podľa čl. V odsek 5.2 Zmluvy o úvere 2. Samotné zmluvy o úvere za spotrebiteľské zmluvy považujú, aj z dôvodu, že čerpané finančné prostriedky, ktoré sú predmetom prihlášky Tatra banky v rámci konkurzného konania úpadcu neboli prijaté v rámci predmetu podnikania, keďže KFD nedisponoval podnikateľským oprávnením poskytovať úvery a/alebo pôžičky a súčasne načerpané finančné prostriedky boli použité na krytie záväzkov KFD voči svojim spoločníkom na vrátenie poskytnutých finančných dotácií a vyplatenie dividend. Uviedli, že rozumejú, že novelizáciou zákona o ochrane spotrebiteľa došlo k zúženiu legálnej definície spotrebiteľov tak v Občianskom zákonníku ako aj v zákone o ochrane spotrebiteľa; napriek tomu zastávajú právny názor, kde je potrebné vykladať právnu normu logicky a súčasne aj v súlade s únieovým právom, kedy je potrebné chrániť slabšiu stranu kontraktu, ktorou zaiste v prejednávacom prípade sú žalobcovia ako záložcovia. Vylúčením právnických osôb aj v prípadoch, v ktorých nevystupujú ako podnikatelia, napríklad pri zakúpení spotrebiteľského tovaru pre vlastnú potrebu právnickej osoby, t.j. potrebu, ktorá nie je predmetom podnikania právnickej osoby, v rámci zmluvy, ktorú právnická osoba uzatvára mimo svojej podnikateľskej činnosti, podľa nášho názoru dochádza k vytvoreniu nerovnovážnej situácie v postavení fyzickej osoby - spotrebiteľa a právnickej osoby - nespotebiteľa.

13. Podľa ich názoru sa zúženie subjektov ako spotrebiteľov iba na osoby fyzické môže týkať len spotrebiteľských zmlúv v užšom ponímaní, teda tých, pri ktorých nie je daná možnosť spotrebiteľovi ovplyvniť ich obsah, vid' VARGICOVÁ, Právnická osoba nemôže byť spotrebiteľom. In Súkromné právo 4/2015.

14. Nakoľko považujú zmluvy o úvere za spotrebiteľské zmluvy je na právne vzťahy nimi založené potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka. Spôsob určenia výšky úroku upravuje § 517 ods. 2 OZ. Z povahy týchto ustanovení vyplýva, že sa od nich v zmysle § 2 ods. 3 OZ nemožno odchyliť, a teda predstavujú kogentnú normu, ktorú precizuje vykonávací predpis, ktorým je nariadenie

vlády Slovenskej republiky, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka platného v čase uzavretia Zmluvy o úvere 2 platilo, že: „Výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“ Zmluvné strany si môžu dohodnúť úrok z omeškania v menšom rozsahu, ale jeho výška nesmie prekročiť maximálnu výšku úrokov z omeškania stanovenú právnym predpisom (rozhodnutie NS Sr 1 Cdo 58/1998). V tomto prípade sa preto nemožno odvolávať na zmluvnú voľnosť strán, resp. na tzv. autonómiu vôle strán, nakoľko právne predpisy jasne stanovujú najvyššiu prípustnú výšku úrokov z omeškania, a preto si zmluvné strany nemohli v Zmluvách o úvere dohodnúť úrok z omeškania iným spôsobom než určoval vtedy platný zákon.

15. Žalobcovia uviedli, že na Okresnom súde Prešov viedli spor so žalovaným pod sp. zn. 5Cbi/2/2021. Tento spor bol ukončený vydaným rozsudkom č.k. 5Cbi/2/2021-174 zo dňa 03.06.2022, následne podali voči predmetnému rozsudku odvolanie dňa 05.08.2022. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 19.01.2023 č.k. 5CoKR/7/2022 - 238 odvolacie konanie zastavil. Žalobcovia podali voči predmetnému uzneseniu dovolanie dňa 20.04.2023, v ktorom žiadali priznanie odkladného účinku a o ktorom doposiaľ Najvyšší súd Slovenskej republiky nerozhodol. Z predloženého uznesenia ako aj dovolania je zrejmé, že Krajský súd v Prešove sa nezaoberal hmotnoprávne skutkovými a právnymi tvrdeniami žalovaných, nakoľko na podané odvolanie hľadel procesne ako na nepodané a jedine táto spornosť procesnej stránky veci tvorí obsah dovolania. Doručením uznesenia tak po formálnej stránke nadobudol rozsudok právoplatnosť a žalovanému tak nič nebráni aby pokračoval vo vykonávaní dražby, hoc si je vedomý podaného dovolania ako aj argumentácie uvedenej v odvolaní proti rozsudku. Zároveň namietali, že si je odporca vedomý skutočnosti, že žalobcovia vzniesli námietky voči znaleckému posudku ktorým bol ohodnotený predmet dražby. Porušenie tejto povinnosti zo strany správcu bude mať za následok iba vznik zodpovednosti správcu za škodu. Uvedené porušenie povinnosti správcu je taktiež typickým príkladom závažného porušenia povinností správcu, ktoré bude mať (samozrejme v závislosti od rozsahu takto speňaženého majetku) za následok odvolanie správcu z funkcie súdom. Predmetom tohto podania je preto návrh na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým sa docieli zachovanie právnych vzťahov k Nehnuteľnosti, a to až do rozhodnutia o dovolaní, resp. rozhodnutia vo veci samej. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia žalobcovia sledujú bezodkladnú úpravu pomerov medzi stranami sporu podľa § 325 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku.

16. Uviedli, že vydaním neodkladného opatrenia tak dôjde k zamedzeniu ďalšieho nakladania s nehnuteľnosťou, a teda zabezpečeniu existujúcich právnych vzťahov do skončenia vo veci samej. Nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa zakáže žalovanému nakladať s nehnuteľnosťou nebude zásahom nad nevyhnutnú mieru do práv žalobcov. Dôvodom pre vydanie neodkladného opatrenia je potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu tak, aby boli žalobcovia počas trvania sporu vo veci samej chránení pred ďalšími prevodmi v evidencii vlastníkov nehnuteľností.

17. Žalobcovia predložili k návrhu na vydanie neodkladného opatrenia listinné dôkazy a to oznámenia o dobrovoľnej dražbe zo dňa 28.06.2023, uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 5CoKR/7/2022-238 zo dňa 19.01.2023, dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu zo dňa 20.04.2023, výpis z listu vlastníctva č. XXXX k. ú. E..

18. Žalovaný sa k návrhu na vydanie neodkladného opatrenia vydaril vyjadril podaním zo dňa 29.07.2023 a uviedol, že nahliadol do elektronického súdneho spisu, pričom ďalej uviedol, že sa nemôže stotožniť s podaným návrhom žalobcov uviedol, že zamlčujú relevantný skutkový stav a opakovane sa domáhajú neplatnosti, respektíve neexistencie záložného práva z totožných dôvodov o, ktorých už bolo právoplatne rozhodnuté Okresným súdom Prešov vo veci vedenej pod sp. zn. 5Cbi/2/2021 a 23Cb/88/2020. Uviedol, že žalobcovia neosvedčili existenciu a dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a dôvodnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov. Uviedol, že nevidí priestor na poskytnutie súdnej ochrany pre nesplnenie zákonných podmienok, podľa ustanovenia § 325 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len CSP) keďže žalobcami tvrdená hrozba zásahu je legitímym a zákonným výkonom práva žalovaného, ako správcu konkurznej podstaty v konkurze úpadcu, ktorého dôvodnosť osvedčil aj súd, a ktorí sú povinní strpieť. Žalovaný uviedol, že žaloba o vylúčenie nehnuteľností evidovaných na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. E. z konkurznej podstaty úpadcu bola vedená pod sp. zn. 5 Cbi/2/2021 na Okresnom súde Prešov, žaloba bola zamietnutá, nakoľko žalobcovia nepreukázali lepšie právo k nehnuteľnostiam

osvedčujúce vylúčenie daných nehnuteľností z konkurznej podstaty. Odvolacie konanie, ktoré bolo iniciované žalobcami bolo zastavené pre procesnú vadu, ktorú spôsobili žalobcovia . Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.02.2023 a rozsudok dňa 08.09.2022. Žalovaný uviedol, že žalobcovia iniciovali aj súdne konanie, ktorým sa domáhali určenia, že záložné právo k nehnuteľnostiam neexistuje. Neexistenciu záložného práva vyvodzovali žalobcovia z absolútnej neplatnosti záložných zmlúv. Žalovaný uviedol, že rozsudkom č. k. 23Cb/88/2020 - 94 zo dňa 12.11.2021 bola predmetná žaloba zamietnutá ako nedôvodná a následne vo veci bolo rozhodnuté odvolacím súdom Krajským súdom v Prešove rozsudkom č. k. 7Cob/20/2022 - 131 zo dňa 10.05.2022 tak, že tento potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne. Z tohto vyplýva, že nárok žalobcu na vylúčenie nehnuteľností z konkurzu a ich lepšie právo k nehnuteľnostiam nebolo v súdnych konaniach zistené a konštatované. Žalovaný uviedol, že nevyhnutnosť úpravy pomerov medzi žalobcami a žalovaným, ktorú identifikovali v ohrození vlastníckeho práva, ak bude správca v rozpore so zákonom pokračovať v speňažovaní nehnuteľností, ktorých vylúčenia sa z konkurznej podstaty domáhali uviedol, že nie je daná. O tom, že nehnuteľnosti sú do konkurznej podstaty zaradené nesporne už právoplatne rozhodol súd. Namietal, že v danom prípade po právoplatnom rozhodnutí súdu v merite veci (vyučovacia žaloba a žaloba o určenie, že tu záložné právo nie je) zastáva názor, že nariadenie neodkladného opatrenia pre totožné dôvody a pre dôvody, ktoré mohli a mali byť riadne uplatnené súd pred súdom nie je prípustné, keďže zasahuje do právoplatne rozsúdených vecí v, ktorých žalobcovia svoj hmotno - právny nárok neosvedčili. V opačnom prípade bude neodkladné opatrenie zasahovať do právoplatne rozhodnutej veci, kde súd konštatoval, že zaradenie nehnuteľností do konkurznej podstaty je nesporné a záložné zmluvy platné. Uviedol, že neodkladné opatrenie, podľa uznesenia Ústavného súdu SR zo dňa 22.01.2020 sp. zn. IV. ÚS 13/2020 je inštitútom subsidiárneho charakteru nielen vo vzťahu k zabezpečovaciemu opatreniu, ale aj vo vzťahu k tým právnym inštitútom, prostredníctvom, ktorých sú práva a oprávnené záujmy adekvátne a účinne súdom chránené, t.j. je možné ho nariadiť v prípade, ak ochrana nemôže byť dosiahnutá inak. Uvedené rozhodnutie pripojil. Uviedol, že účinná ochrana práv žalobcov nemôže byť poskytnutá zo strany dovolacieho súdu odkladom právoplatných konečných rozhodnutí vydaných excindačnom konaní, ak dovolací súd dospeje k záveru, že sú na to splnené podmienky. Samotná skutočnosť, že dovolací súd nerozhodol o odklade právoplatnosti tak, ako to žalobcovia navrhli nemôže zakladať priestor pre vydanie neodkladného opatrenia, ktoré prichádza do úvahy tam , kde nie je zo zákona daný prostriedok ochrany. Súčasne uviedol, že žalobcovia sa podaným neodkladným opatrením domáhajú okrem zákazu speňažovania aj iného zásahu do ich vlastníckeho práva v podobe iného nakladania s nehnuteľnosťami podliehajúcimi konkurzu namietal, že nie je daná potreba úpravy a neexistuje žiadna hrozba zásahu, nakoľko žalovaný ,ako správca svojim konaním nijak nenaznačil a ani nevyjadril záujem, že by inak nakladal s nehnuteľnosťami podliehajúcimi konkurzu. Uviedol, že takýto zásah by bol zároveň neprimeraným zásahom do oprávnení žalovaného ako správcu v konkurze úpadcu, ktorý je povinný uskutočniť správu majetku z čo možno najvyšší ziskom. Okrem toho nehnuteľnosti podliehajú konkurzu po práve, čo určil súd v rámci excindačnej žaloby. Z toho vyplýva, že potreba úpravy právoplatne rozsúdenej veci nie je daná a zároveň platí, že nie je prípustný zásah neodkladným opatrením tam, kde je daný iný účinný prostriedok ochrany. Súčasne uviedol, že ide o neprípustnosť zásahu neodkladným opatrením iným sudcom než konkurzným a poukázal na to, že vydanie neodkladného opatrenia mimo konkurzného konania úpadcu vedeného pod sp. zn. 2R/2/2019 je v hrubom rozpore s ustálenou judikatúrou vyšších súdov SR, podľa ktorej nie je možné správcovi konkurznej podstaty uložiť neodkladné opatrenia týkajúce sa zákazu nakladania s vecou vedenou súpisne majetku úpadcu. Na uloženie neodkladného opatrenia nemá oprávnenie žiadny súd okrem konkurzného súdu len v rámci uvedeného konkurzného konania. Žalovaný poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.12.2018 sp.zn. 4Obo/19/2018 a na uznesenie zo dňa 25.04.2018 sp. zn. 2Obo/4/2018. Poukázal na to, že nariadenie neodkladného opatrenia správcovi neumožňuje zákon č. 7/2015 Z.z., ktorý ako lex specialis upravuje postup správcu pri speňažovaní vecí podliehajúcich konkurzu. Dohľad nad činnosťou uskutočňuje konkurzný súd. Záväzné pokyny na ďalší postup v konkurze ukladajúce presný postup môžu byť „generované“ len zákonom č. 7/2005 Z.z. aprobovaným spôsobom iba v rámci dohľadu súdu a nie ukladaním zákazov a obmedzení neodkladným opatrením, žalovanému. Následne sa podrobne vyjadril ku všetkým námietkam žalobcov, ktorí osvedčovali svoj nárok na vylúčenie nehnuteľností zo súpisu konkurznej podstaty a uviedol, že dáva do pozornosti aj časový aspekt uplatnenia práva na vylúčenie veci z konkurznej podstaty pre neplatnosť záložných zmlúv v októbri 2020, keď žalobcovia začali spochybňovať platnosť záložných zmlúv z roku 2009 až 2018, až potom ako došlo k vyčerpaniu úverových rámcov úpadcu, k porušeniu úverových zmlúv ich neplnením zo strany úpadcu riadne a včas a neúspešnému pokusu o reštrukturalizáciu. Poukázal na to, že aktuálne vznášajú opakovane námietky po právoplatnom rozsúdenej veci v čase, keď je určený

termín dobrovoľnej dražby. Uviedol, že prihlásenú zabezpečenú pohľadávku veriteľa Tatra banka a.s. a jej zabezpečenie žalobcovia v konkurze nikdy nenamietali a ani pred vyhlásením konkurzu nijak nerozporovali. Na základe uvedeného navrhol súd, aby nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

19. Žalovaný pripojil rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 5Cbi/2/2021- 174 zo dňa 03.06.2022, rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 23Cb/88/2020-64 zo dňa 12.11.2021, rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 7Cob/20/2022-131 zo dňa 10.05.2022, vyjadrenie k dovolaniu žalobcov zo dňa 05.04.2023, uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS13/2020-18 zo dňa 22.01.2020.

20. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

21. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

22. Podľa § 325 ods. 2 písm. c) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami.

23. Podľa § 78 ods. 6 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „ZKR“), majetok zapísaný do súpisu možno speňažiť za podmienok ustanovených týmto zákonom, iba ak nie je zapísaný do súpisu s poznámkou, nevedie sa na súde konanie o jeho vylúčení zo súpisu a nie je zapísaný do súpisu v inom konkurze.

24. Zákonnou povinnosťou správcu je podľa § 86 ods. 1 prvej vety ZKR vykonávať správu majetku podliehajúceho konkurzu s odbornou starostlivosťou tak, aby majetok bol dostatočne chránený pred poškodením, stratou, zničením alebo iným znehodnotením a aby výdavky na jeho správu boli vynakladané v nevyhnutnej miere po dôkladnom zvážení ich účelnosti a hospodárnosti.

25. Súd preskúmal návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj ostatný spisový materiál a dospel k záveru, že jeho návrh nie je dôvodný a preto je potrebné ho zamietnuť.

26. Žalobcovia sa svojim návrhom domáhali, aby súd zakázal správcovi pokračovať v speňažovaní nehnuteľnosti žalobcov a inak nakladať s nehnuteľnosťami uvedeným vyššie. Vzhľadom na skutočnosť, že konkurzné konanie je rovnako ako každé iné konanie autonómne, postupovať v ňom, robiť úkony a iným spôsobom ovplyvňovať jeho priebeh môže len súd, na ktorom konkurzné konanie prebieha a len v rámci tohto konkurzného konania. Vydanie neodkladného opatrenia, predmetom ktorého je uloženie povinnosti správcovi, v inom konaní, ako v konkurznom nie je preto prípustné. Súd nemôže v incidenčnom konaní neodkladným opatrením zakázať správcovi plniť jeho zákonné povinnosti. Súd pritom poukazuje na stanovisko obchodného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16.decembra 2002, sp. zn. Obpj 7/2002.

27. Súd poukazuje na to, že vyhlásením konkurzu, okrem iného prechádza oprávnenie nakladať s majetkom podstaty na správcu podstaty, speňažovanie podstaty patrí k hlavným úlohám správcu pri speňažovaní správca postupuje relatívne samostatne a jeho činnosť podlieha kontrole súdu.

28. Podanie dovolania v právoplatne skončenej veci bez toho, aby Najvyšší súd SR odložil vykonateľnosť dovolaním napadnutého rozsudku nemôže brániť správcovi, aby postupoval v konkurznom konaní tak, ako mu to ukladá zákon o konkurze a reštrukturalizácii.

29. Okrem uvedeného zákonný zákaz nakladať s majetkom, o ktorom sa vedie vylučovací spor vyplýva priamo z ustanovenia § 78 ods. 6 ZKR a preto nie je dôvod duplikovať ho neodkladným opatrením.

30. Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 262 ods.1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko ide o samostatné rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré súd považuje zároveň za rozhodnutie vo veci samej, rozhodol tiež o nároku na náhradu trov

konania, ktorý patrí úspešnému žalovanému podľa § 255 ods. 1 CSP, pričom vychádzal z toho, že žalovaný bol v konaní úspešný.

32. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia uznesenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach .

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).